

Harmadik éve a Bóbita társulatának a tagja az a fiatal bábszínész, akit már számos főszerepben láthattunk a Bóbitában, és az egyik közönségkedvenc előadásban, a *Pityi Palkó* ^b an nem csak játszik, de íróként is jegyzi azt. A Farsangoló HANGoskodás keretében idén Rácz Attila vehette át a Hang Gábor-díjat, aki a kezdetekről és további terveiről is mesélt.

Február 7-én a Farsangoló HANGoskodás keretében játszott *Répamese* című előadás után a színpadon **Sramó**

Gábor

igazgató és

Papp Melinda

igazgatóhelyettes, bábszínész együtt adták át a Hang Gábor-díjat. Az igazgató elmondta, hogy az egész napos programot 1999-ben rendezték meg először, és húsz évvel ezelőtt úgy döntöttek, hogy kollégájuk emlékére létrehozzák a díjat, amelyet Hang Gáborról neveznek el, aki „fantasztikus, tehetséges bábszínész volt, tele játékossággal és humorral. Sajnos fiatalon távozott, de ezen a napon minden évben a társulat titkos szavazással megválasztja az elmúlt év bóbitását.” –mondta Sramó Gábor.

Attilával rögtön a díj átvétele után kezdjük a beszélgetést, éppen csak kifújta magát és átöltözött a *Répamese* című előadás után. Elsőként azt kérdezzük tőle, hogy milyen érzések töltik most el.

Rácz Attila: Nagyon megtisztelő, hogy ilyen kiváló kollégák közül idén én kaptam a legtöbb

szavazatot, mert biztos vagyok benne, hogy mindenki, akire szavaztak, megérdemelte volna ezt a díjat, ugyanis elképesztő mennyiségű és minőségű munkát végeznek a kollégáim nap mint nap. Azt gondolom, hogy ez a díj a napi interakciókon felül a legnagyobb elismerés, amit a társulat adhat. Megtisztelő, mert tőlük kapom, és ezzel a társulat aláhúzza azt, hogy értékelik és jónak tartják a munkámat.

- Mi vonzott a bábszínházhoz, bábművészethez?

- Annak idején Sramó Gábor, a Bóbita igazgatója óriásbábos munkák kapcsán keresett meg. Az első óriásbábozás, amin részt vettem, Kaposváron volt, hét évvel ezelőtt. Ilyen és ehhez hasonló megbízásoknak köszönhetően többször megfordultam a Bóbitában. Amikor az OSZIP-on, a pécsi színészképzésen tanultam, **Czéh Dániel**, a bábszínház akkori tagja tartott egy bábos kurzust, és ott döbbsentem rá, hogy mennyivel több a bábművészet, mint amit én gondoltam róla. Számomra ezerszer izgalmasabbá vált, mint a prózai színház műfaja. Ennek köszönhetően felvételiztem a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemre, mert abban az évben indították a következő bábszínész osztályt. Azt azonban álmaimban sem gondoltam volna, hogy el tudok helyezkedni Pécsen, a Bóbitában.

- Hogyan kezdődött a bóbitás kalandod?

- Három éve egy számomra szerencsés együttállásnak köszönhetően kaptam itt munkát. Többen épp elmentek a Bóbitából, és így tudtunk csatlakozni a társulathoz. Nem csak annak örülök, hogy én bekerültem a Bóbitába, hanem hogy a párommal, **Szabó Dalmával** együtt tudtunk jönni, ami akkora szerencse, hogy azóta se térek magamhoz. Igyekszem megszolgálni a bizalmat, és azt az óriási lábnyomot, amibe bele kell nőnem.

Czéh Dániel

után helytállni a Bóbitában kemény feladat, folyamatos kihívást jelent, ezért hálás is vagyok Daninak és az egész társulatnak.

- Melyek voltak eddig számodra a legmeghatározóbb előadásélmények?

- Mivel a *Répamese* után beszélgetünk, el kell mondanom, hogy ez egy általam korábban soha nem próbált műfaj. Az előbb említett bábkurzuson Dani, mint képzett bohóc, tanított nekünk

egy-két fortélyt ezzel kapcsolatban. Az, hogy pont tőle vettem át, az eddigi legnagyobb kihívás a karrierem során. A *Pityi Palkó* című előadás azért rendkívül fontos, mert nagyon szeretem a vásári bábjáték műfaját, és a legnagyobb sikerélményeim ehhez a műfajhoz kötődnek. Rendkívül megtisztelő volt számomra, hogy az első itt töltött évadomban

Sramó Gábor

megkérdezte, hogy lenne-e kedvem csinálni egy ilyet. Az, hogy a darabot én írtam, Dalma pedig a zenéért felelős, együtt tudjuk játszani, és már több mint egy éve játsszuk, szintén nagy élmény.

Rácz Attila átveszi Sramó Gábortól és Papp Melindától a 2026-os Hang Gábor-díjat (Fotó: Ottófi Alíz)

- Ráadásul egy volt tanárod az előadás rendezője.

- Így van, **Bonczidai Dezső** szerencsére azóta visszajáró rendező a Bóbitában. Annak is örülök, hogy a *Pityi Palkó* volt az első rendezése Pécsen, és ezzel a sikerrel megindította az itteni karrierjét.

- A karácsonyi időszakban sokszor játszottátok az *Ali király ünnepi vacsorája* című előadást, aminek egyik főszerepét játszottad, Bonczidai Dezső immár második pécsi rendezésében.

- Nagyon örülök minden alkalomnak, amikor Dezsővel együtt tudunk dolgozni. Az egyetem óta igazi mentorként kíséri végig a pályafutásunkat. Élveztem az Ali király „világok találkozása” jellegét: itt vagyunk Pécsen, a Bóbita színpadán Dezsővel, ráadásul az *Ali király* a marosvásárhelyi Ariel Ifjúsági és Gyermekszínházzal készült koprodukcióban, és előfordult, hogy az ottani társulat beült megnézni a próbákat, érdekes élmény volt.

- A *Pityi Palkó* óta írtál még bábdarabot szintén a vásári bábjáték műfajában.

- Igen. A *Pityi Palkó* volt az első bábdarab, amit írtam, korábban nem gondoltam ilyesmire. Csupán a műkedvelő lendület szötte tovább a szálakat. Később a debreceni Vojtina Bábszínház kiírt egy Vitéz László-pályázatot, és pont volt időm rá, hogy megpróbálkozzak vele, mert úgy gondoltam, legrosszabb esetben nem történik semmi. Azonban meglepetésemre a Vitéz László-történetem bekerült egy kötetbe („*Vitéz László a hivatalban*” címmel – a szerk.), fantasztikus nevek mellé, olyanok közé, akiket emberileg és szakmailag is nagyra tartok. Bonczidai Dezsővel közben elkezdtünk egy másik előadáson dolgozni, ami várhatóan majd Marosvásárhelyen kerül repertoárra. Ez szintén vásári bábjáték lesz, illetve a *Pityi Palkó* folytatása is a láthatáron van.

- Harmadik éve dolgozol együtt a társulat tagjaival, akikkel szinte két külön generáció vagytok. Hogyan tudjátok kiegészíteni egymást?

- Szerencsére ezek a különbségek nagyon ritkán jelentenek problémát. Az esetek többségében megtaláljuk a közös hangot, a barátság, az empátia és a bábszínház iránti elhivatottság összeköt minket.

- Miben láthatunk legközelebb?

- **Schneider Jankó** rendezésében jön az *Amália* című előadás, aminek április 25-én lesz a bemutatója.
Szabó Dalmával és Szalai Barbarával

fogjuk játszani.

- A Hang Gábor-díj mindig személyre szóló, túrázással, természetjárással kapcsolatos ajándékokat kaptál. Hogyan kapcsolódik ez hozzád?

- Ez egy fontos felkiáltójel arra vonatkozóan, hogy szánjak időt a kikapcsolódásra, és hogy több időt töltssek a természetben.

{jcomments off}